

РЕШЕНИЕ

№ 24506

гр. София, 22.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 64
състав,** в публично заседание на 29.10.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калинка Илиева

при участието на секретаря Спасина Иванова, като разгледа дело номер **8431** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 92, ал. 11 ЗДДС, вр. чл. 198 и сл. от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на „АРАМЕТ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] срещу решение за поправка на акт за прихващане и възстановяване /АПВ/ №П-22221424085957-134-001/14.5.2024 г., издаден от орган по приходите при ТД на НАП – С., потвърден с решение № 1087/5.8.2024 г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно осигурителна практика“ при Централно управление на Националната агенция по приходите.

Жалбоподателят твърди, че актът е незаконосъобразен. Не следва да се извършва поправка на предходен АПВ, с който е уважено искане за постановяване на такъв като се възстанови, на основание решение на ВАС № 2195/23.2.2024 г., постановено по адм. д. № 7111/2023 г. С оспореното решение за поправка неправилно е прието, че не следва да се възстановят исканите суми поради това, че са „прихванати“ с решението на ВАС. Тези мотиви противоречат както на решението на ВАС така и на закона. С решението за поправка на практика е налице ново, различно произнасяне.

Ответникът - директорът на дирекция „ОДОП“ С. при Централно управление на Националната агенция по приходите, оспорва жалбата. Моли да се вземат предвид мотивите на оспорените актове. Претендира разноски – юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София – град, 64 състав, като обсъди доводите на страните и доказателствата по делото, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Административен съд София-град, 64 състав, намира жалбата за процесуално допустима - подадена е в преклузивния срок по чл.156, ал.1 от ДОПК, във връзка с чл.129, ал.7 от ДОПК, от надлежна страна – адресат на акта, имаща правен интерес от обжалването.

Жалбата е процесуално допустима - подадена е в преклузивния срок по чл.156, ал.1 от ДОПК, във връзка с чл.129, ал.7 от ДОПК, от надлежна страна – адресат на акта, имаща правен интерес от обжалването.

Процесният акт е издаден от компетентен орган, в съответствие с чл. 62 АПК, приложим на основание § 2 ПЗР на ДОПК.

С атакуваното в това производство решение за поправка на акт за прихващане и възстановяване /АПВ/ №П-22221424085957-134-001/14.5.2024 г., издаден от орган по приходите при ТД на НАП – С. е прието, че следва да се проправи предходен АПВ № П-22221424065786-004-001/7.5.2024 г.

С АПВ от 7.5.2024 г. е прието, че е основателно искането на жалбоподателя от 8.4.2024 г. за възстановяване, на основание решение на ВАС № 2195/23.2.2024 г., постановено по адм. д. № 7111/2023 г. прието е, че са налице суми за възстановяване. Не е изследвано обаче и липсва произнасяне дали дружеството има задължения към фиска. Това е сторено с решението за „поправка“ от 14.5.2024 г. С него, като е прието, че жалбоподателят има задължения, е достигнат до крайния извод, че няма суми за възстановяване.

Предвид изложеното настоящият състав намира, че макар и последващото решение да е наименовано за „поправка“, на практика с него е осъществена нормата на чл. 62, ал. 1 АПК, а именно първоначалното решение е целено допълване с акта за поправката доколкото са отстранени „допуснати непълноти в акта“ по смисъла на цитираната норма. Налице е липса на произнасяне по посочените по-горе въпроси, като в срока за обжалване съобразно чл. 62, ал. 1, изр. 1 данъчният орган се е произнесъл, като е изявил воля за отстраняване на тези непълноти.

Същевременно обаче, при преценка законосъобразността на акта за “поправка“, както и решението на ответника, настоящият състав намира, че АПВ следва да бъде прогласено за нищожно. Аргументите за това са слените:

Жалбоподателят е подал искане за прихващане и възстановяване от 8.4.2024 г. общо на суми, на основание решение на ВАС № 2195/23.2.2024 г., постановено по адм. д. № 7111/2023 г.

Установява се също така, че по отношение на жалбоподателя е издаден ревизионен акт /РА/ №Р-22221420004954-091-01 от 17.05.2021 г., потвърден частично с решение

№1744/12.11.2021г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика” С. при Централно управление на Националната агенция за приходите.

С него са извършени корекции на декларираните резултати по ЗДДС и ЗДДФЛ:

На основание чл. 68, ал. 1, т. 1, чл. 69 ал. 1, т. 1 от ЗДДС, във връзка с чл. 6 и чл. 9 от с. з. и чл. 70, ал. 5 от с. з. не е признато правото на данъчен кредит общо в размер на 60 023,11 лв. за периодите от м. 02.2020 г., м. 04.2020 г. и м.08.2020 г.

На основание чл. 70, ал. 5 от ЗДДС не е признат данъчен кредит в размер на 97,31 лв., претендиран в повече от платен ДДС при внос от Турция/HYPER THERM INCORP за данъчен период м. 01.2020 г. и в размер на 255,16 лв. по фактури, издадени от „ХУБАТА СИЙЛС СТОР“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], „ДИАМИТ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] и „ОТМ ЛИЗИН“ ЕООД, ЕИК за данъчни периоди м. 03.2020 г. и м. 06.2020 г. поради двойно отразени фактури в предходни периоди и издадена фактура от нерегистрирано по ЗДДС лице.

Начислена е лихва в размер на 183,35 лв. за данъчен период м. 02.2020г. във връзка с неправомерно ползвано право на данъчен кредит по фактура №[ЕГН]/20.02.2020г. с предмет „плащане по договор“, издадена от „ТРЕЙД ТРАНС 2021“ ЕООД за периода от 13.03.2020г. до 14.04.2020г., за която е издадено кредитно известие /КИ/ №[ЕГН]/02.03.2020 г. със същите параметри и лихва в размер на 2 105,26 лв. за данъчен период м.09.2020г. по ф. №300000116/18.09.2020г., сторнирана с КИ; Съгласно чл. 38, ал. 1, т. 2, б. „а“ от ЗДДФЛ е начислен данък върху дивидентите и ликвидационните дялове на местни и чуждестранни физически лица в размер на 5 050,00 лв. за 2018 г. в резултат на установено „скрито разпределение на печалбата“, съгласно т. 5, б. „в“ от §1 на Допълнителната разпоредба на ЗДДФЛ.

С решението на АССГ, постановено по адм.д. № 6145/2022 г., РА е отменен в частта, с която на „АРАМЕТ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] е определено задължение за данък добавена стойност в размер на 60023,11лв. – главница и лихва 7870.31 лв. изчислена към 17.05.2021г.

С решението е отхвърлена жалбата на „АРАМЕТ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] срещу ревизионен акт /РА/№Р-22221420004954-091-01 от 17.05.2021г., потвърден частично с решение №1744/12.11.2021г.на директор на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика” С. при Централно управление на Националната агенция за приходите в останалата оспорена част с която на чл.175 от ДОПК е начислена лихва в общ размер на 2288,61лв.

С решението на АССГ е оставена без разглеждане жалбата срещу Ревизионен акт /РА/ №Р-22221420004954-091-01 от 17.05.2021г.,в частта, с която е отказаното право на данъчен кредит за м.03.20г. в размер на 27,31 лв. и м.06.20г. в размер на 227,35 лв. както и лихви по справки декларации по ЗДДС в размер на 12046,88 лв.

Решението на АССГ е оспорено единствено от данъчната администрация в частта, с която е отменен РА, описан по-горе. С цитираното решение на ВАС решението на АССГ частично е отменено - в частта, с която е определено задължение за данък

добавена стойност в общ размер на 10 152.60 лв. - главница и лихва 1 124.62 лв., изчислена към 17.05.2021 г., във връзка с издадени фактури от „ВЕТУРС“ ЕООД и „МАРС ДЖИ ТИ“ ЕООД, както и в частта, с която НАП е осъдена да заплати на дружеството съдебни разноски в размер над 2 460 лв., като е ОТХВЪРЛЕНА жалбата в тази ѝ част. В останалата част решението е оставено в сила.

Или общо, с първоначалния и допълващия АПВ, в съответствие с цитираните решения, е прието, че се дължи за възстановяване сумата от 69075,98 лв. – ДДС и лихви върху него. С АПВ за проправяне е прието, че не се дължат суми за възстановяване. С него е прието, че първоначално определените суми са „прихванати“ с решението на ВАС. Не се излагат конкретни мотиви в тази насока.

Такива мотиви не се излага и в оспореното решение на ОДОП. В него се възпроизвежда описаната по-горе фактическа обстановка, като в решението се цитира и писмо вх. № 23-22-1081#1 от 2.8.2024 г. /непредставено по делото, въпреки изискването за представяне на цялата преписка/, за което се твърди, че хронологично са описани установени данъчни задължения, без обаче да се посочва какви са те. В решението на ОДОП е посочено, че при проследяване на хронологията, описана и в това решение, е видно, че правилно е прието, че не се дължат суми за възстановяване.

С оглед на цитираните актове настоящият състав намира, че е налице пълна липса на мотиви за постановяване на оспорения акт. Нито от акта за поправка на АПВ, нито от решението на ОДОП може да се направи извод какви точно задължения е имало в тежест на жалбоподателя и с които е прихванато насрещното му вземане за възстановяване на данък и лихви съобразно цитирания по-горе РА и решенията, постановени при оспорването му. Ето защо тези решения следва да се прогласят за нищожни, а на основание чл. 160, ал. 5, вр. чл. 172, ал. 2 АПК преписката следва да се върне на органа по приходите за постановяване на нов акт по същество, при който, евентуално, да се извърши проверка и съответно – да се формират мотиви относно това дали и по какъв начин следва да се поправи първоначално постановеният АПВ и оттам – дали следва да се постанови акт за поправка, с който се приеме, че по отношение на жалбоподателя не са налице суми за възстановяване.

По разноските. Жалбоподателят не претендира такива, поради което съдът не дължи произнасяне по този въпрос.

Въз основа на тези мотиви и на основание чл.160, ал.1, предл. първо от ДОПК, Административен съд София-град, 64 състав

РЕШИ:

ПРОГЛАСЯВА ЗА НИЖОЖНИ, по жалба на „АРАМЕТ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], решение за поправка на акт за прихващане и възстановяване - №П-22221424085957-134-001/14.5.2024 г., издаден от орган по приходите при ТД на

НАП – С., потвърден с решение № 1087/5.8.2024 г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно осигурителна практика“ при Централно управление на Националната агенция по приходите.

ВРЪЩА преписката на органа по приходите при ТД на НАП – С. за повторно мотивирано произнасяне съобразно мотивите на това решение по въпроса дали са налице задължения в тежест на АРАМЕТ“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] и съответно – дали са налице предпоставки за прихващането им.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховен административен съд – в 14-дневен срок от съобщаването му.